

Publicerad 2005-10-13 21:01 av Pia S

Det livet ger

Jag ser avundsjuka
i dina ögon.
Vad vet jag om
att ha det svårt?
Jag som har allt
jag kan begära
av livet,
medan du
kämpar i det
gyttjigaste hörnet av
vardagens trask.

Du pratar om tiden
eller snarare
bristen på tid,
att inte hinna med
varken barnen,
jobbet, mannen och
allra minst dig själv.
Du vill ha medhåll
att ekvationen
är omöjlig,
att inget går att göra,
att otillräcklighet
är norm.

Men inte ens
för sällskaps skull
vill jag klaga
på livet som är mitt.
Jag ser på min man
med kärlek
för jag minns
tomheten i
ofrivillig ensamhet,
jag ser på mina barn
med oändlig ömhet
efter år av
värkande längtan

och ouppfyllt hopp.

Mitt arbete

ja, det är givande

men det är

något jag gör

inte vad jag är.

Mig själv till slut,

jag finns ju alltid

med mig,

utan restid

eller förbokade möten.

Jag ser avundsjuka

i dina ögon,

men du har rätt.

Jag har allt

jag kan begära

av livet,

och du

du kämpar i det

gyttjigaste hörnet av

vardagens trask.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pia S med Poeter.se id #2379 innehar upphovsrätten